

מ"ת 39553/03/20 - מדינת ישראל נגד בן בדרם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 39553-03-20 מדינת ישראל נ' בדרם (עציר)

בפני כבוד השופטת גאולה לוין
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב בן בדרם (עציר)
החלטה

המשיב הובא לפני בעקבות אי עמידה בתנאים של הפקדה כספית, בהתאם לסעיף 47 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996.

רקע והליכים

1. ביום 19.03.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת אינוס ועבירה של כניסה והתפרצות למקום מגורים. תוך ניצול מצב של חוסר הכרה או מצב אחר המונע מהנפגעת לתת את הסכמתה החופשית. לפי המתואר בכתב האישום, המשיב השיג בעורמה את כתובתה של המתלוננת (אותה הכיר בפאב), הגיעה לביתה, התפרץ דרך החלון, נכנס למיטתה ובעל אותה בזמן שישנה.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בהחלטה מיום 29.03.2020 הורה בית המשפט (כב' השופט ד' בן טולילה) כי המשיב יעצר עד תום ההליכים נגדו.

2. ביום 16.12.2020 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בדבר מעצרו, בנימוק כי המשפט מתארך וכי המתלוננת סיימה למסור עדותה. לאחר קבלת תסקיר החליט בית המשפט (כב' השופט נ' אבו טהה) לדחות את הבקשה לעיון חוזר, תוך עמידה על המסוכנות הנשקפת מן המשיב וחשש של המתלוננת מפניו. ערר שהגיש המשיב לבית המשפט העליון נדחה (בש"פ 1994/21).

3. ביום 20.04.2021 הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר. גם בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 24.5.2021 (כב' השופט נ' אבו טהה).

גם על החלטה זו הגיש המשיב ערר לבית המשפט העליון (בש"פ 3769/21). בהחלטה בערר הורה בית

המשפט העליון על הכנת תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב, אשר יבחן חלופה חדשה שהציע (לאחר שחלופה קודמת נדחתה על ידי שירות המבחן). נכתב בהחלטה כי בהינתן מכלול הנתונים בעניינו של המשיב, ובמיוחד הימשכות ההליך, יש מקום לבחון בחיוב העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. בתסקיר שהוגש ביום 23.6.2021 נכתב כי ללא שילוב המשיב בטיפול בתחום עבריינות מין, שירות המבחן אינו בא בהמלצה לשחררו ממעצר. נכתב כי המשיב אינו מצליח לבחון את דפוסיו הבעייתיים בתחום המיני ודפוסיו האלימים, ושולל נזקקותו לטיפול. לצד זאת, התרשם שירות המבחן לטובה מהמפקחים המוצעים, דודיו של המשיב המתגוררים בתל-אביב ומעוניינים לעזור למשיב לשקם את חייו.

5. בהחלטה מיום 12.7.2021 החליט בית המשפט (כב' השופט נ' אבו טהה) על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית דודיו בתל-אביב (בכפוף לקבל חוות דעת פקא"ל). ההחלטה התבססה על החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 3769/21, בה נקבע כי ככל שהחלופה תיתן מענה מתקבל על הדעת, יש מקום להורות על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בעת הזו. בנוסף לפיקוח האלקטרוני והפיקוח האנושי, הורה בית המשפט על הפקדה כספית בסך 75,000 ₪ ועל חתימת ערבות עצמית וצד ג' על סך 150,000 ₪ כל אחת.

ביום 14.07.2021 התקבלה חוות דעת פקא"ל לפיה אין מניעה לבצע את הפיקוח מהכתובת המוצעת, בכפוף לליקויים מסוימים שיש לתקן.

ביום 15.07.2021 אישר בית המשפט את הוספת אמו של המבקש כערבה נוספת, בחתימת ערבות צד ג' ע"ס 150,000 ₪.

6. ביום 18.07.2021 הודיע ב"כ המשיב לבית המשפט כי למרות שעברו כבר שבעה ימים ממתן ההחלטה, לא הצליח המשיב לעמוד בתנאי ההפקדה בסך 75,000 ₪. ב"כ המשיב קבל על כך שלא קוימו בעניינו הוראות סעיף 47 לחוק, והוא לא הובא בפני שופט תוך 48 שעות.

בעקבות האמור, קבעתי דיון בעניינו של המשיב.

7. בדיון לפניי (ביום 19.07.2021) טען ב"כ המשיב כי המשיב עומד בכל התנאים, למעט עניין ההפקדה, מפני שלא הצליח לגייס סך של 75,000 ₪. ב"כ המשיב ביקש הפחתה של סכום ההפקדה ל- 10,000 ₪ במזומן. בנוסף הציע כי יוטלו שעבודים על דירת הוריו של המשיב ועל רכב מונית שבבעלותם, המשמש את האם לעבודה. ב"כ המשיב טען כי מצבם הכלכלי של הורי המשיב אינו מאפשר לגייס את סכום ההפקדה. להוכחת הטענה הוא הציג דפי חשבונות בנק של השניים. לגבי המשיב עצמו, נטען כי אין לו מקורות הכנסה או נכסים, וכלל אין לו חשבון בנק. לדבריו, חשבונות נסגרו בעבר.

ב"כ המשיב ביקש להתחשב במצבו הכלכלי של המשיב, ולא להותיר אותו מאחורי סורג ובריח אך בשל עונויו.

8. המבקשת מתנגדת להפחתת סכום ההפקדה ולמתווה שהוצע, בדבר המרת חלק מהסכום בשיעבודים. ב"כ המבקשת טען למסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב. נטען כי יש מגוון דרכים לגייס את סכום ההפקדה, ובהן לקיחת הלוואה כנגד מישכון הדירה. כן נטען כי הצהרה כללית בדבר מצבם של הורי המשיב, אינו מספיק כדי להפחית את סכום ההפקדה. ב"כ המבקשת הדגיש את ההבדל בין הפקדת מזומן לבין שיעבוד, אשר בשונה מחילוט מזומן אינו מקנה מימוש מיידי, אלא נדרשים הליכים נוספים וממושכים כדי להיפרע מהנכס המשועבד.

9. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להפחית במידה מסוימת את סכום ההפקדה, לסך של 60,000 ₪.

סעיף 47(ג) לחוק המעצרים קובע כי מקום בו "לא קבע השופט מועד להמצאת הערובה ולא הומצאה הערובה, יובא העצור בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן החלטה".

עוד נקבע בסעיף 52(ב) לחוק המעצרים כי "אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר".

השיקולים לקביעת ערובה מפורטים בסעיף 46 לחוק.

יער כי חרף הוראת החוק, בשל תקלת מזכירות לא הובא המשיב בפני שופט תוך 48 שעות, אלא בחלוף שמונה ימים, ורק לאחר שבא-כוחו פנה לבית המשפט.

10. אין ספק כי המשיב נותר במעצר מאחורי סורג ובריח ימים ארוכים לאחר שניתנה החלטה על מעצר באיזוק אלקטרוני, אך בשל אי הפקדת הערובה, כשכל התנאים האחרים שנקבעו מולאו.

סכום ההפקדה שנקבע בהחלטה מיום 12.7.2021 נועד לתת מענה למסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב, והצורך להעמיד גבולות מרתיעים מפני הפרת התנאים, בשים לב לאמור בתסקיר כי המשיב יתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולקבל גבולות חיצוניים שיוצבו לו לאורך זמן. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק אלימה ופוגנית. דברים אלה חייבו הפקדה כספית משמעותית, כדי שזו תשיג את מטרות הטלת הערובה. יצוין כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על כך שהמסוכנות אינה נקודתית, שכן לא הייתה הכרות קודמת בינו לבין המתלוננת. מכאן שמיקום המעצר באיזוק בתל אביב ולא בקריית גת אינו מפחית את המסוכנות. מהות העבירה, עברו הפלילי של המשיב והמידע העולה מן התסקירים, כל אלה חייבו הפקדה גבוהה.

יש לזכור עם זאת כי בשעה שניתנה ההחלטה ביום 12.07.2021 לא עמדה בפני בית המשפט תשתית עובדתית לגבי מצבו הכלכלי של המשיב ולא נערך דיון עובר לקביעת סכום ההפקדה בכל הנוגע למצב הכלכלי שלו. הדברים הועלו לראשונה רק במסגרת הדיון לפניי, לאחר שהמשיב לא עמד בתנאי הערובה. בנסיבות אלה, יש מקום לשקול מחדש את גובה ההפקדה שנדרש מהמשיב כתנאי למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

11. התשתית שפרש לפני ב"כ המשיב אודות יכולתם הכלכלית של המשיב והוריו אינה מלאה. אמנם עולה ממנה כי שני הוריו של המשיב סובלים מנכות, והכנסותיהם (על פי דפי חשבון הבנק) אינן גבוהות, אך לא הוצג מידע מלא אודות נכסיהם, חסכונותיהם והכנסותיהם, לרבות הכנסות מעבודת האם על רכב המונית. דפי חשבון הבנק גם מלמדים על טרנזקציות כספיות בסכומים לא מבוטלים. בכלל זה משך האב שיק בנקאי בסך 50,000 ₪. בדיון נמסר כי הכסף שימש לרכישת מונית. לגבי המשיב, אין לפני אלא אמירות בעל פה כי אין לו נכסים והכנסות כלשהן.

יחד עם זאת, הנתונים שכן הוצגו - והזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה - מצביעים על כך שהמשיב נתקל בקושי לגייס סכום של 75,000 ₪.

12. על יסוד המידע שהוצג והשיקולים המפורטים בסעיף 46 לחוק המעצרים, והמטרות שההפקדה נועדה להשיג, אני מוצאת להעמיד את ההפקדה על סך של 60,000 ₪. הסכום נקבע בהתחשב ביכולתו של המשיב ומשפחתו, אך גם בהתחשב בחומרת העבירות ובסיכון הרב הנשקף מן המשיב על פי העולה מכתב האישום, ועל פי העולה מתוך התסקירים בעניינו.

אינני סבורה כי ניתן להסתפק בהפקדה של 10,000 ₪, ונדרש סכום משמעותי שיהווה גורם מרתיע אל מול התעוזה והתחכום של המשיב, כפי שעולה ממעשיו על פי כתב האישום, ומעברו הפלילי המכביד, הכולל הרשעות בהתפרצות לבית מגורים, קשירת קשר לפשע, שוד מזוין, איומים, החזקת סכין, הפרעה לשוטר, עבירות אלימות שונות, הפרת הוראה חוקית, החזקת סמים לצריכה עצמית ועבירות ברכב.

מכלול הדברים מצביע על קושי ממשי ליתן אמון במשיב, ומתחייבת הפקדה משמעותית לצד הפיקוח האלקטרוני והפיקוח האנושי. סכום ההפקדה צריך שיעמיד גבול מרתיע למשיב, שכן קשה מאוד לייתן אמון במשיב. מתחייבת הפקדה בסכום גבוה, כדי לאיין את המסוכנות. סכום של 60,000 ₪ מהווה לטעמי איזון ראוי בין הנדרש כדי להעמיד גבול מרתיע שיפחית את המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב, לבין מצבו הכלכלי הנטען של המשיב.

סוף דבר - סכום ההפקדה הכספית יעמוד על 60,000 ₪.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 12.7.2021 - עומדים בעינם.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בהעדר הצדדים.